

Dosarul nr. 3ra-1257/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (I. Țurcan, I. Cotruță, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

10 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul Concurenței

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldovahidromaș” împotriva Consiliului Concurenței cu privire la recunoașterea ilegalității și anularea deciziei

împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Consiliul Concurenței, menținută hotărârea din 5 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru

constată:

La 13 februarie 2015 SA „Moldovahidromaș” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Concurenței cu privire la recunoașterea ilegalității și anularea deciziei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 3 aprilie 2012 SRL „Pompe-Com” și SRL „Cris” au sesizat Agenția Națională pentru Protecția Concurenței cu privire la acțiunile anticoncurențiale ale SA „Moldovahidromaș” realizate în raport cu SRL „Pompe-Com” și SRL „Cris”.

A relatat că în rezultatul examinării sesizării date, la 24 decembrie 2014 Consiliul Concurenței a emis decizia cu nr. CN-46, prin care a constatat că SA „Moldovahidromaș” a încălcat art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la protecția concurenței nr. 1103 din 30 iunie 2000, manifestată prin răspândirea de informații neautentice privind dreptul său asupra mărcii combinate individuale „БЭН”, prin prezentarea la Serviciul Vamal a cererii de intervenire la frontieră din 5 iunie 2009, la care a atașat imaginea fotografică a unei plăci pe care este indicat elementul verbal „Electropompa БЭН”, asupra careia SA „Moldovahidromaș” nu deține dreptul de proprietate, fapt care a prejudiciat agentul economic SRL „Cris” și SRL „Pishchemash” la efectuarea operațiunilor de import/export a produsului de pompe electrice fără garnitură de etanșare „БЭН”.

A specificat că Consiliul Concurenței a făcut o confuzie dintre marca protejată și elementul verbal din această marca, indicând „БЭН” în loc de „БЭН”, după cum este indicată în baza de date.

A notat că, la pagina nr. 5 a deciziei contestate, Consiliul Concurenței a indicat în mod greșit faptul că, asupra problemei recunoașterii faptului că SA „Moldovahidromaș” nu deține exclusivitatea mărcii comerciale „БЭН” s-a expus prin decizia irevocabilă Curtea Supremă de Justiție care a dispus respingerea recursului declarat de către SRL „Pishchemash” și SRL „Cris”, or din analiza deciziei menționate se constată contrariul și anume ca SA „Moldovahidromaș” deține dreptul exclusiv asupra mărcii БЭН, cu atât mai mult că acest fapt a fost indicat ulterior, însăși de Consiliul Concurenței. Deci, având în vedere că în decizia Consiliului Concurenței există constatări contradictorii, acesta nu poate fi una credibilă.

A menționat că, aceste circumstanțe probează faptul că Consiliul Concurenței superficial a examinat chestiunea dată și subiectiv, fără a pune accent pe dovezi, a făcut anumite concluzii intenționate sau din necunoaștere.

A reiterat că Consiliul Concurenței a invocat drept temei pentru emiterea deciziei contestate faptul că SA „Moldovahidromaș” a prezentat informații neautentice despre dreptul său asupra mărcii combinate, individuale БЭН, manifestate prin prezentarea la Serviciul Vamal a cererii de intervenție la frontieră din 5 iunie 2009, prin ce a cauzat anumite prejudicii petiționarilor, motiv care a și permis să concluzioneze că SA „Moldovahidromaș” ar fi comis acte de concurență neloială prevazute de lit. a) alin. 1) art. 8 din Legea cu privire la protecția concurenței nr. 1103 din 30 iunie 2000.

A remarcat că având în vedere obiectul examinat de către Consiliul Concurenței constituia încălcarea art. 8 alin. (1) lit. a), acesta urma să constate și să probeze că Serviciul Vamal nu a cunoscut detalii despre marca combinată nu din propria culpă, ci din vina SA „Moldovahidromaș”.

A evidențiat că concluzia Consiliului Concurenței precum că petiționarii au suportat careva prejudicii, este nefondată și lipsită de suport probator.

Mai mult decât atât, reieșind din prevederile art. 302¹ și art. 308 Cod vamal, conchide ca SA „Moldovahidromaș” și-a executat obligația de anexare a dovezii că este titular al mărcii a cărei protecție solicită.

Deci, SA „Moldovahidromaș”, *a priori* nu era în posibilitate să inducă în eroare organul vamal prin prezentarea de informații neautentice acestuia, deoarece potrivit art. 308 Cod vamal, organele vamale aveau acces prompt la orice informație ce ține de caracteristicile mărcii a cărei protecție s-a solicitat în 2010, cu atât mai mult că Serviciul Vamal era obligat să verifice informațiile privind detaliile mărcii, or, în cazul în care cererea de intervenție ar fi fost depusă prin prezentarea unor informații neautentice, acesta era în drept să o respingă, pe când cererea de intervenție nu a fost repinsă, de unde rezultă că acesta a corespuns cerințelor legale.

A relevat că din răspunsul Serviciului Vamal din 29 iunie 2010, rezultă cu certitudine faptul că aceștea cunoșteau despre caracteristicile mărcii protejate, respectiv nu poate fi retinut faptul ca Serviciul Vamal a fost dus în eroare de către SA „Moldovahidromaș”, deoarece a solicitat protecția asupra mărcii și nu asupra elementului verbal „БЭН”.

Conform raspunsurilor Serviciului Vamal, obiectul protecției a fost marca combinată nr. 10483, iar sub nr. 10483 exista doar o singură marcă înregistrată având caracteristicile sale proprii printre care și elementul verbal „БЭН”.

A argumentat că nu există nicio legătură cauzală dintre un presupus prejudiciu al petiționarilor insinuat de Consiliul Concurenței, deoarece SA „Moldovaidromaș” a prezentat toate informațiile autentice solicitate de Serviciul Vamal, care la rândul său urma să aplice protecția în modul corespunzător.

A menționat că în viziunea sa SA „Moldovahidromaș” nu a comis nicio acțiune de concurență neloială despre care se susține în decizia Consiliului Concurenței, iar constatările acesteia sunt contradictorii și lipsite de suport probator.

A specificat că în cazul în care petiționarii consideră că li s-au lezat drepturile lor, urmau să înainteze o acțiune față de cel care le-a încălcat aceste drepturi și anume față de Serviciul Vamal.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 3, 5, 8, 16, 17, 25, 26 din Legea Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și art. 166, 167, 277, 278 CPC.

A solicitat recunoașterea ilegalității și anularea deciziei Plenului Consiliului Concurenței nr. CN - 46 din 24 decembrie 2014.

Ulterior, în cadrul examinării cauzei prin închierea protocolară din 21 octombrie 2015 în proces în calitate de intervenienți accesorii au fost atrași SRL „Pishchemash” și SRL „Cris”.

Prin încheierea protocolară din 26 februarie 2016 în proces în calitate de intervenienți accesorii au fost atrași Serviciul Vamal și administratorul SA „Moldovahidromaș” în persoana d-lui Mihail Vlas.

Prin hotărârea din 5 aprilie 2017 a Judecatoriei Chișinău sediul Centru a fost admisă acțiunea înaintată de SA „Moldovahidromaș”.

A fost anulată decizia Plenului Consiliului Concurenței nr. CN - 46 din 24 decembrie 2014.

Prin decizia din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Consiliul Concurenței, a fost menținută hotărârea din 5 aprilie 2017 a Judecatoriei Chișinău sediul Centru.

La 13 iulie 2018, Consiliul Concurenței a declarat recurs împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii din 5 aprilie 2017 a Judecatoriei Chișinău sediul Centru cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca nefondată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanței considerându-le ca ilegale și neîntemeiate, menționând că la emiterea acestora instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material.

A relatat că la data de 3 aprilie 2012 la sediul Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței (în continuare ANPC), a parvenit cererea cu nr. de intrare 397, referitor la acțiunile presupuse a fi anticoncurențiale ale SA „Moldovahidromaș” realizate în raport cu „Pompe Com” SRL și SRL „CRIS”, Consiliul Administrativ al ANPC, în cadrul ședinței sale din 4 mai 2012 a emis Dispoziția nr. 13 privind intentarea acțiunii la obiectul încălcării legislației cu privire la protecția concurenței.

A menționat că în cadrul investigației efectuate de Consiliul Concurenței s-a constatat că SA „Moldovahidromaș”, SRL „Pompe Com” și SRL „CRIS” proiectează

și produce pompe chimice, maritime, circulare, speciale care sunt folosite la întreprinderile chimice, de prelucrare a petrolului, în industria metalurgică și alte domenii, sunt producători de pompe electrice fără garnitură de etajare.

A reiterat că la 7 aprilie 2004 marca comercială „БЭН” nr. 10438 din 23 mai 2003 a fost înregistrată pe numele titularului Centrul Tehnico Științific „Hidrotehnica” SA, pentru produsele clasei 07 conform Clasificării Internaționale a produselor și serviciilor în scopul înregistrării mărcilor (CIPS).

A subliniat că la 2 iulie 2004 înregistrarea mărcii a fost contestată de către SA „Moldovahidromaș”, în temeiul art. 7 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 588 din 22 septembrie 1995 privind mărcile și denumirile de origine a produselor.

Iar la 23 noiembrie 2004, a fost emisă Hotărârea Comisiei de Apel a Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală a Republicii Moldova (AGEPI) prin care a fost acceptată parțial revendicarea contestatarului și menținută Decizia emisa de Departamentul Mărci și Modele Industriale din 7 aprilie 2004, cu concretizarea volumurilor de drepturi în conformitate cu art. 6 alin. (3) din Legea nr. 588 din 22 septembrie 1995, conform căreia, titularul mărcii comerciale „БЭН” nu pretinde la dreptul exclusiv asupra elementului verbal „БЭН”, utilizat pentru desemnarea pompelor electrice fără garnitura de etanșare în conformitate cu prescripțiile tehnice.

A notat că la 29 aprilie 2008, AGEPI a emis decizia de modificare a datelor referitoare la marca comercială „БЭН” titularul căreia și-a modificat denumirea de firmă și adresa în SA „Moldovahidromaș”, str. Meșterul Manole 7 mun. Chișinău.

A specificat că la 26 iunie 2009 SA „Moldovahidromaș” a obținut de la Serviciul Vamal al Republicii Moldova Dispoziția nr. 179-d privind protecția la frontieră a obiectului protecției intelectuale cu nr. 10483 „БЭН”, pînă la 30 iunie 2010 și după expirarea termenului dat Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu a prelungit termenul protecției asupra mărcii în cauză.

La caz, a relatat că reprezentantul SA „Moldovahidromaș”, Nicolae Moșcin, în cadrul ședinței din 13 februarie 2014 a menționat ca la etapa respectivă, întreprinderea în cauză nu a solicitat de la Serviciul Vamal protecție la frontieră a mărcii combinate „БЭН”.

A reiterat că conform informației prezentate de către Serviciul Vamal al Republicii Moldova s-a stabilit că, conform pct. 4 și 5 al cererii de intervenție din 5 iunie 2009, SA „Moldovahidromaș” a solicitat protecție la tipul de drept „marca”, menționând faptul că este titular al acestui drept și în acest sens a anexat la cererea dată trei imagini fotografice a produsului „Electropompa” și imaginea fotografică a unei plăci pe care este indicat elementul verbal „Electropompa БЭН”, asupra căruia SA „Moldovahidromaș” nu deține dreptul de proprietate.

Prin urmare, conform scrisorii Serviciului Vamal nr. 05 - 4/3958 din 19 mai 2010 și a cererii susmenționate s-a stabilit că SA „Moldovahidromaș” nu a depus la Serviciul Vamal informația deplină despre dreptul asupra mărcii combinate, individuate „БЭН” și anume despre faptul că titularul, nu are dreptul exclusiv asupra utilizării elementului verbal „БЭН”, care este unul generic.

Invocînd prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor a menționat că titularul mărcii combinate „БЭН” - SA „Moldovahidromaș” nu poate pretinde la dreptul exclusiv asupra elementului verbal „БЭН”, or acesta poate fi utilizat de către orice persoană pentru a desemna pompele electrice fără garnitura de etanșare, cu condiția folosirii loiale a acestui

element verbal și respectării intereselor legitime ale titularului mărcii combinate „БЭН” SA „Moldovahidromaș” și ale terților.

Având în vedere prevederile art. 9 din Legea enunțată, a menționat că, titularul de drept SA „Moldovahidromaș” obținând această înregistrare, este în drept să depună la Serviciul Vamal cererea de protecție la frontieră a mărcii comerciale combinate „БЭН” pe teritoriul Republicii Moldova.

A specificat că este eronată concluzia instanței de apel precum că, faptele SA „Moldovahidromaș” nu reprezintă acte de concurență neloială, or, SA „Moldovahidromaș”, contrar prevederilor a solicitat protecția tipului de drept „marca”, fără a specifica că nu se pretinde la dreptul exclusiv asupra termenului verbal „БЭН” utilizat pentru desemnarea electropompelor fără garnitura de etanșare în conformitate cu prescripțiile tehnice.

A menționat că, SA „Moldovahidromaș” nu a comunicat Serviciului Vamal că, elementul verbal „БЭН” este un termen descriptiv, generic. Or, caracterul descriptiv al elementului verbal „БЭН”, nicidecum nu rezultă din prevederile legale, iar Serviciului Vamal nu i s-a comunicat la momentul cererii de intervenție nici hotărârea Comisiei de Apel a Agenției de Stat pentru Protecția Proprietății Intelectuale din 23 noiembrie 2004, prin care a fost constatat că, elementul verbal „БЭН” a devenit un termen uzual folosit pentru desemnarea pompelor electrice fără garnitura de etanșare.

La 7 septembrie 2018 SA „Moldovahidromaș” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Consiliul Concurenței.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 aprilie 2018, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 55 vol. II) și care a fost recepționată de către recurent la 15 mai 2018 fapt ce se confirmă prin ștampila cancelariei Consiliului Concurenței aplicată asupra scrisorii de însoțire a deciziei (f. d. 68 vol. II)

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 28 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul Concurenței nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Consiliul Concurenței, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Consiliul Concurenței ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Consiliul Concurenței se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Ala Cobăneanu